

FULL A FULL

Revista escolar Nº 34 2010/11
COL.LEGI SANTA MARIA
Desembre 2010

Laura Martín
p4 B

ÍNDEX

Pàrvuls 3anys	3-4
Pàrvuls 4anys	5-6
Pàrvuls 5 anys	7-8
Educació Infantil	9
E. Primària 1r	10-11
E. Primària 2n	12-13
E. Primària 3r	14-15
E. Primària 4t	16-17
E. Primària 5è	18-19
E. Primària 6è	20-21
Anglès EI	22
Anglès CI	23
Anglès CM	24
Anglès CS	25
Departament d'orientació	26
FEAC	27
AMPA	28
Pastoral	29
Entreteniments	30

CARTA DE COMPROMÍS EDUCATIU ESCOLA FAMÍLIA

La Llei d'Educació de Catalunya ens diu que els centres educatius hem d'elaborar una carta de compromís educatiu que els pares i mares dels alumnes han de signar. Ens deixa tot aquest curs 2010/11 per elaborar-la. Ha d'estar disponible i en marxa pel començament del nou curs 2011/12. Ens diu que la "carta de compromís educatiu ha de potenciar la participació de les famílies en l'educació dels fills. Les famílies s'han d'avenir a compartir els principis que inspiren la carta".

L'experiència educativa ens ensenya que els pares i mares que s'impliquen i es preocupen per a l'educació dels seus fills des de ben petits, creant un ambient afectiu i normatiu equilibrat, estan posant els fonaments extraordinaris de la "catedral de l'aprenentatge". Aquests pares i mares no esperen a educar i ensenyar hàbits i comportaments "quan el nen vagi a la guarderia i a l'escola". Els infants mimitzen tot el que els envolta, i la més gran motivació per l'aprenentatge tot i que ens sembli estrany és l'afecte i les normes

equilibrades del pare i la mare, abans i després d'iniciar l'escolarització. No conec cap pare ni mare que no li preocupi la marxa escolar del seu fill/a però el procés d'aprenentatge i la motivació per aprendre està més en el seguiment i el que volen transmetre al seu fill/a des de petit que en els continguts escolars.

Treballar conjuntament pares, mares i escola és l'ideal per una educació coherent i d'èxit escolar. La carta serà un instrument més que ens marcarà el camí vers el que serà desitjable però serà molt poca cosa si ens falten els altres factors, principalment l'ambient familiar equilibrat. Més, quan cada vegada més s'insisteix en la necessitat de potenciar totes les estructures afectives, emocionals i d'organització mental de les persones a ser possible abans dels vuit anys. A major estimulació i participació de les famílies en l'educació dels seus fills/ a casa i a l'escola més percentatge d'èxit escolar assegurat. Esperem estar tots a l'alçada dels reptes educatius que ens toquen treballar.

BON NADAL

Costumari Nadalenc.

La Nit de Nadal (24 de desembre)

Ja fa uns segles, per això que per Nadal hem de ser més conscients de la pobresa que hi ha al món, havia estat molt estesa l'anomenada "Caritat dels quaranta pans". Consistia en fer almoina d'un pa a quaranta pobres, per tal que tinguessin assegurat el pa per l'assenyalat dia. Lògicament, la mida de cada pa diferia de l'estatus econòmic de cada família. Fins i tot, a les nostres terres de Girona, era corrent fer almoina de pa a tants pobres com truquessin a la nostra porta. D'aquí aquella dita que "El forn, per Nadal, no para un instant".

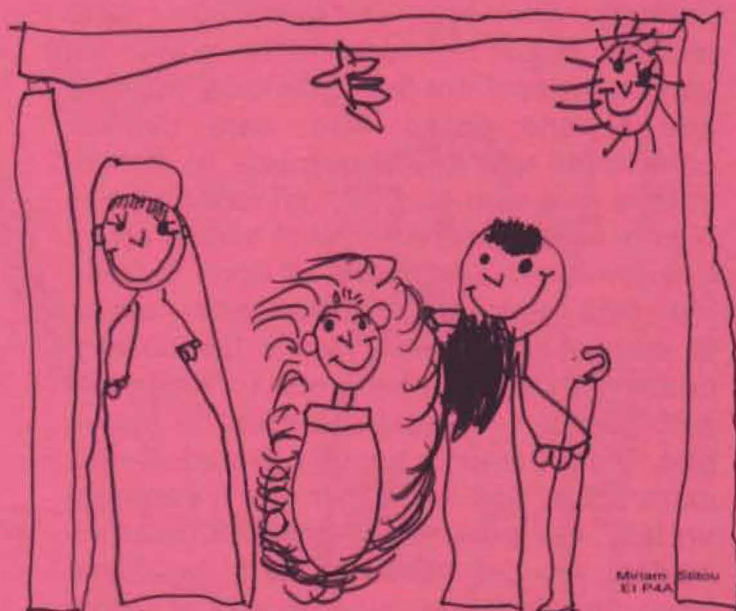
El Tió.

Abans del sopar de Nadal se sol fer cagar el tió (tot i que cada cop s'estila més de fer-ho el dia 25 abans del dinar de Nadal). La mainada, proveïda de bastons, el copeja fortament mentre canta una cançó que no sempre és la mateixa, depenent de la comarca: "Caga tió, tió del bo, si no, et dono un cop de bastó" ... (hi ha moltes variants). No cal dir que el tió (que com molt bé saps és un tronc, o una soca d'alzina) se'l sol abrigar amb una manta, perquè no es refredi. Abans de començar a fer cagar el tió, els nens se'n van a una habitació propera a resar tres parenostres (el temps que tens per posar els regals). Llavors, un cop els infants han copejat el tió, es destapa la manta i es veu amb sorpresa els presents. La quitxalla tornarà quantes vegades com calguí a l'habitació a resar, tot dependrà de l'estat "digestiu" del tió.

Cal dir, que els regals típics que "caga" aquest simpàtic tronc són laminadures, torrons i els postres del sopar (o del dinar) de Nadal. La febre consumista que ens invadeix, ha fet que el tió regali ara fins i tot bicicletes o jocs tipus "play stations"! Per fer més divertit el "caga tió", se sol posar alguna cosa curiosa a l'última cagada per fer entendre a la mainada que és l'última.

Nadal (25 de desembre)

Nadal és també la festa dels pastors. Recorda que un àngel va anunciar a uns pastors el naixement de Jesús i que quan van arribar a Betlem van fer companyia durant tota la nit a la Mare de Déu a Josep i al Nen Jesús. És per això que antigament els pastors tenien un paper important en els oficis religiosos del dia. Era tant el protagonisme que tenien els pastors, que fins i tot baixaven de la muntanya de bon matí i trucaven les portes de totes les cases del poble fent saber que el Nen Jesús havia nascut. D'entre ells, hi havia

un noi jove que feia de rabadà i que cantava alguna cançó de Nadal.

La Missa de Nadal.

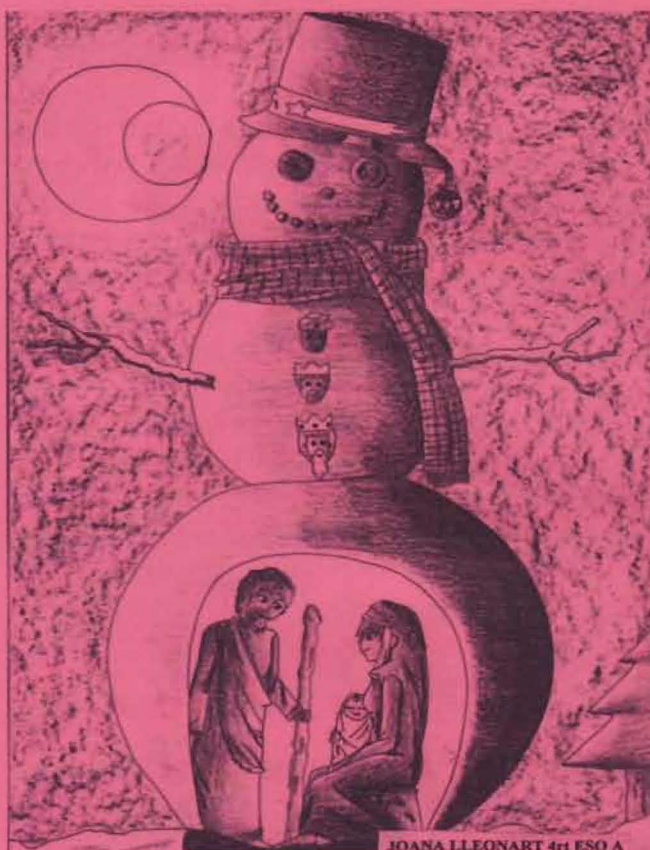
Si hi ha una missa important en el calendari litúrgic, aquesta és la de Nadal. Fins i tot es feia córrer la veu que aquella persona que mai havia pogut anar a Missa la resta de l'any, la d'avui li valia per totes les altres, d'aquí el refrany que "La Missa de Nadal per tot l'any val". La Missa de Nadal és una de les més concorregudes de l'any (potser la que més). A l'interior de l'església, en el presbiteri (lloc on hi ha situat l'altar), existeix un petit pessebre amb el Nen Jesús i normalment, enmig de la funció és normal que es canti alguna Nadala.

Costumari Nadalenc.

Durant l'ofici es fan ofrenes al Nen Jesús (si és que no s'havien fet la nit abans amb la Missa del Gall).

El dinar de Nadal.

Estaràs d'acord amb mi que el Nadal és la festa més alegre de l'any pels qui la poden celebrar amb la família al costat d'una taula ben parada, i la més trista pels qui no en tenen o se'n troben allunyats. No és estrany que en algunes ocasions el dia de Nadal sigui una jornada trista quan a la teva taula no es pot reunir l'àvia que va morir fa uns anys, o l'avi; o aquella persona que ens va deixar per una malaltia o per un accident de cotxe: un germà, un cosí, un tiet ... Malgrat tot, crec que si ens passa això, hem de ser conscients que aquell que ens ha deixat, voldria que avui tots els qui restem junts fóssim feliços, per això, si et trobes en un cas semblant, des d'aquí et dono ànims i viu una jornada familiar amb amor. El menjar més típic d'avui a les nostres comarques són els canalons o l'escudella amb galets de primer, i el Gall de segon plat. D'aquí aquella cançó: "Ara ve Nadal, matarem el Gall i a la tia Pepa li donarem un tall". Per postres no hi poden faltar les neules. Aquest producte està fet d'una pasta fina de farina amb sucre i s'elabora des de fa molts segles; de fet ja es menjava el segle XIII, quan el rei Jaume I va convidar en un àpat a més d'un centenar de persones i en va servir per postres. Però... no eren cilíndriques com ara, sinó planes i amb inscripcions. El fet que siguin cilíndriques ha vingut posteriorment i sembla que vulguin ser la representació de les teranyines que penjaven del sostre a la coveta on va néixer Jesús. Després de les neules es mengen els torrons que han succeït les coques amb mel ben torrades que es feien amb anterioritat. Atenció, perquè els torrons també són molt antics, ja que es tenen notícies d'ells des del segle XV. Antigament, els torrons eren fets només de pinyons i mel. Ara n'hi ha de tot tipus ... I després dels torrons vi i cava.

A l'àpat no hi pot faltar al final de tot, el vers de Nadal que reciten els més menuts de la taula i que han après a l'escola.

Els pessebres.

Encara avui es conserva la tradició d'anar a veure els pessebres casolans que han fet els nostres veïns a les seves cases i que estan instal·lats normalment al menjador. Recorda que pessebre equival a "menjadora" (lloc on hi mengen els animals d'una quadra) i on va ser posat el Nen Jesús a l'establia (o cova) de Betlem. De fet, el Pessebre va ser consagrat i promocionat per Sant Francesc d'Assís al segle XIII quan va posar unes figures a imitació de Josep, Maria i Jesús. Després n'ha vingut tot l'adornament dels pastors, de la dona que fila, els Reis Mags, la berenada dels pastors, un riu, uns animallets, les cases ... que més que un autèntic pessebre s'ha convertit en un quadre artístic natural que tothom hi mira de posar la seva mestria. La veritat és que n'hi han de molt ben fets i originals.